

BÀI HỌC 5

SỐNG CHO CHÚA

CÂU GỐC: “*Vì mắt Chúa đoái trông người công bình, Tai Ngài lắng nghe lời cầu nguyện người, Nhưng mặt Chúa sắp lại nghịch với kẻ làm ác*” (1 Phi-e-rơ 3:12).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Phi-e-rơ 3:8-12; Ga-la-ti 2:20; 1 Phi-e-rơ 4:1, 2; Rô-ma 6:1-11; 1 Phi-e-rơ 4:3-11; 2 Sa-mu-ên 11:4.

Tuần này, Phi-e-rơ viết về đời sống mới của người tín đồ sau khi họ đã dâng đời họ cho Chúa và chịu phép báp-têm. Thật vậy, sự thay đổi trong cách sống của người ấy rất lớn lao đến nỗi người chung quanh sẽ nhận thấy được. Phi-e-rơ không nói rằng sự thay đổi ấy là dễ dàng. Nhưng ông nói sẽ có nhiều khó khăn một người cải đạo cần lãnh chịu về đời sống của xác thịt mình (1 Phi-e-rơ 4:1). Nói cách khác, chúng ta phải gánh lấy những khó khăn thể xác đáng hưởng lấy sự chiến thắng thuộc linh mà Chúa hứa ban.

Ông Phi-e-rơ cũng tiếp thêm một chủ đề khác mà Kinh Thánh thường xuyên nhắc đến. Đó là tình yêu thương thật hiện hữu trong lòng các tín đồ tin Đức Chúa Giê-su. “*Vì sự yêu thương che đậy vô số tội lỗi.*” (1 Phi-e-rơ 4:8). Bởi vì khi chúng ta có tình yêu thương trong lòng mình, chúng ta dễ dàng tha thứ cho nhau; chúng ta làm được điều ấy vì chúng ta cảm kích được tình yêu vị tha của Đức Chúa Giê-su, và những gì Ngài đã làm và vẫn còn làm cho chúng ta.

HÒA THUẬN VỚI NHAU

Đọc 1 Phi-e-rơ 3:8-12. Trong các câu này ghi lại các tư cách mà người tín đồ phải có. Ông Phi-e-rơ nhắc nhở các Cơ Đốc nhân phải sống cách nào. Điều nào ông lặp lại ở trong 1 Phi-e-rơ 2:20, 21?

Bắt đầu các lời khuyên trong 1 Phi-e-rơ 3:8, sứ đồ bảo các tín đồ phải ở cho hòa thuận (đồng ý) với nhau. Đồng ý còn có nghĩa là hiệp nhất. Ông không nói là mọi người phải trở thành rô-bốt không có ý kiến, nhưng ông muốn mọi người phải hòa thuận, cùng làm việc chung với nhau. Ông dặn anh chị em tín hữu phải hành động với lòng cảm thông, vì khi chúng ta thông cảm hoàn cảnh, vị thế của người khác, chúng ta sẽ dễ tha thứ và hiểu lập trường và ý kiến của họ hơn. Và rồi ông tiếp, chúng ta phải “yêu thương nhau”, và là Cơ Đốc nhân chúng ta phải có một tấm lòng như từ và khiêm nhường trong cách đối xử với anh chị em trong hội thánh.

“Hãy treo cái tôi của mình trên thập giá. Hãy nghĩ đến người khác và xem họ cao trọng hơn chính mình. Khi bạn làm như vậy, bạn đã hiệp nhất được với Đấng Christ.” – Ellen G. White trong *Các Lời Chứng Cho Hội Thánh*.

Sứ đồ Phi-e-rơ nói, “**phải có lòng nhưn từ và đức khiêm nhường. Đừng lấy ác trả ác, cũng đừng lấy rủa sả trả rủa sả;**” Tại sao chúng ta phải làm chết cái tôi của mình để sống theo lời dạy ở đây? Chúng ta có thể có được “cái chết” này không? (Đọc Ga-la-ti 2:20).

CHỊU ĐỤNG PHẦN XÁC THỊT

Đức Chúa Giê-su đã chết thay cho chúng ta. Ngài đã phải chết vì tội lỗi mà chúng ta vi phạm. Chỉ có Ngài mới có thể trả giá cứu chuộc cho chúng ta mà thôi. Sự sống thánh khiết của Ngài khỏa lấp tội lỗi của chúng ta. Nhờ cuộc đời thánh khiết của Đức Chúa Giê-su làm chiếc áo choàng khoác phủ chúng ta, Đức Chúa Cha không nhìn thấy con người tội lỗi mà Ngài chỉ nhìn thấy sự thánh khiết của Đức Chúa Giê-su và Ngài chấp nhận chúng ta như một kẻ không hề bị tội ác làm cho nhớ bản.

Nhưng ân điển của Đức Chúa Trời không ngừng ở việc Đức Chúa Trời tuyên bố rằng tội chúng ta đã được tha hết; Ngài còn cho chúng ta cái quyền lực để chống trả và chiến thắng tội lỗi nữa.

Đọc 1 Phi-e-rơ 3:18, 21; 1 Phi-e-rơ 4:1, 2; và Rô-ma 6:1-11. Các câu này cho chúng ta thấy có sự liên hệ nào nối sự hoạn nạn và sự chiến thắng tội lỗi với nhau?

Có một từ tiếng Gờ-réc được dùng trong 1 Phi-e-rơ 3:18. Từ này cho thấy sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su vì chúng ta cao rộng dường bao. Đó là chữ hapax của tiếng Gờ-réc. Chữ này có nghĩa là “một lần là đủ cả”. Ông Phi-e-rơ dùng chữ này ở đây để tuyên bố về quyền năng vô cùng của sự chết của Đức Chúa Giê-su vì chúng ta.

Chữ “Vậy” được ông Phi-e-rơ dùng trong 1 Phi-e-rơ 4:1. Chữ này nối liền hai câu đầu của đoạn 4 với các câu cuối của đoạn 3. Trong đoạn 3:18-22, ông Phi-e-rơ chỉ rõ cho chúng ta thấy rằng Đấng Christ đã gánh chịu nhục hình vì tội lỗi của chúng ta. Ngài đã nhận lãnh sự thống khổ để Ngài có mang chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời (3:18). Vậy, vì điều Đức Chúa Giê-su đã làm, mà chúng ta có thể dự phần trong phép Báp-têm ngày nay để được cứu (3:21).

Như vậy phép báp-têm có lẽ là cách hay nhất để chúng ta hiểu được những lời của sứ đồ Phi-e-rơ, “...vì người nào đã chịu khổ trong xác thịt, thì đã dứt khỏi tội lỗi” (1 Phi-e-rơ 4:1). Qua nghi lễ Báp-têm, người tín đồ dự phần trong sự thống khổ, sự chết, và sự sống lại của Đức Chúa Giê-su. Và người tín đồ cũng đã chọn một quyết định sẽ không còn “sống trong trong xác thịt” và không còn “theo những sự người ta ưa thích” mà sống “theo ý muốn Đức Chúa Trời” (1 Phi-e-rơ 4:2). Sự chọn lựa này là dâng cuộc sống mình cho Chúa mỗi ngày. Mỗi ngày, người tín đồ phải chịu đóng đinh những ham muốn của con người mình vào thập giá (Ga-la-ti 5:24). (Ghi chú: Xin nhớ rằng hình ảnh bị đóng đinh trên thập giá là một hình ảnh chỉ về cái chết dành cho những kẻ đã phạm những tội ác kinh tởm nhất).

Bạn có nhớ những lần nào bạn thấy mình “chịu đựng sự thống khổ của xác thịt” hầu tranh đấu chống lại tội lỗi? Lời trả lời của bạn cho thấy gì về cuộc sống Cơ Đốc nhân của bạn?

ĐƯỢC SINH LẠI

Đọc 1 Phi-e-rơ 4:3-6. Các thay đổi nào xảy đến trong đời của một người tin Chúa? Và người chung quanh bị ảnh hưởng nào khi họ nhìn thấy các sự thay đổi ấy?

Sứ đồ Phi-e-rơ dùng nhiều từ khác nhau để nói về sự say sưa và nghiện rượu. Ông nói, “(khi trước) anh em say sưa và làm những chuyện luông tuông”, hay nói cách khác, ngày nay anh em không làm những điều ấy nữa. Theo Phi-e-rơ, sự thay đổi người tín đồ theo Chúa trải nghiệm phải rất lớn và minh bạch, chứ không mập mờ hay nhợt nhạt. Thật vậy, sự khác biệt giữa đời sống cũ và đời sống mới của một Cơ Đốc nhân quá rõ ràng đến nỗi làm cho những bạn bè, người quen biết của họ thấy được (1 Phi-e-rơ 4:4). Như vậy chúng ta thấy đây cũng là một cơ hội để làm chứng cho người khác mà không nhất thiết phải đứng lên giảng dạy.

Trong 1 Phi-e-rơ 4:3-6, ông Phi-e-rơ đã nói gì về sự phán xét?

Trong câu này, cũng như các nơi khác của Kinh Thánh (Giăng 5:29; 2 Cô-rinh-tô 5:10; Hê-bơ-rơ 9:27), Phi-e-rơ nói rõ ràng rằng một ngày sẽ có sự phán xét về những điều gì mà chúng ta đã làm trong xác thịt (1 Phi-e-rơ 4:2). Phi-e-rơ nói về tin mừng của Phúc âm được giảng cho cả những người đã chết (1 Phi-e-rơ 4:4). Người chết đây là những người hiện tại chết, nhưng đã có một thời kỳ họ đã sống, và khi còn sống họ đã có cơ hội nghe được sự giảng dạy về ân điển và sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Vì Chúa là Đấng công bình, nên người chết cũng sẽ bị phán xét theo những việc họ làm khi họ sống.

Hiện tại bạn là một người tin Đức Chúa Giê-su. Bạn có thấy sự khác biệt gì giữa con người mình ngày nay với con người khi bạn chưa biết Chúa không? Bạn có thấy Đức Chúa Giê-su đã thay đổi gì trong con người và đời sống của bạn không? Và những điều ấy là gì?

TỘI LỖI CỦA XÁC THỊT

Ông Phi-e-rơ liệt kê cho độc giả của thư ông thấy những tội lỗi mà họ có thể đã có khi họ chưa biết Chúa và chưa tin Ngài. Nhưng họ đã ngừng không vi phạm hay làm những điều xấu xa nầy từ khi họ biết Đức Chúa Giê-su. Xong rồi ông liệt kê những tội lỗi của dục vọng, tức là những tội lỗi liên hệ tới tình dục.

Đọc 1 Phi-e-rơ 4:3 một lần nữa. Các tội nào Phi-e-rơ đã liệt kê?

Có hai nhóm chữ trong câu nầy nói rõ ràng về tình dục: “Ngày trước cũng đã đủ làm theo ý muốn người ngoại đạo rồi, mà ăn ở theo tà tịch, tử dục, say rượu, ăn uống quá độ, chơi bời, và thờ hình tượng đáng gớm ghiếc.” Bản dịch Kinh Thánh mới hơn thì ghi, “Vì trước kia anh chị em đã sống theo dục vọng”. Ngày trước sống theo thể chất nhục dục và sống như người không biết Chúa làm những điều xấu xa. Trong nguyên bản tiếng Gờ-réc, chữ “chơi bời” được dịch đến từ chữ “*aselgia*”, chữ nầy là một chữ nói về các thú vui tình dục. Và chữ “tà tịch” đến từ chữ “*epithumia*” của tiếng Gờ-réc, có nghĩa là “lòng ham muốn vô độ”.

Đức Chúa Trời không xem tình dục là xấu xa. Chính Ngài là Đấng đã thiết lập nghi lễ hôn nhân để kết hợp A-đam và Ê-va nên vợ chồng. Tình chăn gối là một trong những điều cần yếu của một cuộc hôn nhân và giữ vợ chồng bên nhau suốt cả đời.

Tình dục là một ân phước khi nó nằm trong hôn nhân như sự sắp đặt của Chúa. Nhưng tình dục ngoài hôn nhân là một lực mạnh vô cùng để phá hủy nhiều nền tảng vững chắc của thế giới, từ đạo đức đến gia đình, đến mọi điều khác nữa. Con người đã để dục tình kiểm chế mình và dùng ân phước tuyệt vời của Chúa ban cách sai lầm để mang bạo hành, đau thương, cưỡng bách đến với người đồng loại.

Các câu Kinh Thánh dưới đây cũng dạy cho chúng ta thấy cùng sự dạy dỗ nào? Đọc 2 Sa-mu-ên 11:4; 1 Cô-rinh-tô 5:1; Sáng thế Ký 19:5; 1 Cô-rinh-tô 10:8.

Dĩ nhiên, nhiều người không cần phải đọc Kinh Thánh mới biết các sự đau lòng mà các tội lỗi kể trên gây ra. Nhưng chúng ta phải cẩn thận. Phải, các tội ác của tình dục mang lại nhiều hậu quả xấu xa cho con người. Xã hội thường xem các tội về tình dục là nhớ nhớt hơn các tội khác. Tội nào cũng là tội ác cả, không chỉ về tội của tình dục. Nhưng đồng thời chúng ta phải nhớ rằng, Đấng Christ đã chết thay để chuộc tội cho chúng ta rồi, bất kể tội gì, kể cả các tội của dục tình, nếu tội nhân thật lòng ăn năn và tiếp nhận Chúa. Chúng ta phải cẩn thận không được đoán xét những người đã sa ngã vì các tội dục tình (đọc Lu-ca 6:42).

TÌNH THƯƠNG KHỎA LẤP MỌI ĐIỀU

Theo sứ đồ Phi-e-rơ, “sự cuối cùng của muôn vật đã gần”. Thế gian này và mọi điều trên đất, và cả mạng sống chúng ta rồi sẽ qua đi, thì người tín đồ theo Chúa phải sống như thế nào? Đọc 1 Phi-e-rơ 4:7-11.

Một đời sống nguyện cầu phải là một điều quan trọng mà mỗi Cơ Đốc nhân phải trung tín. Người tín đồ của Chúa cũng phải có tình yêu thương. Phải thương yêu nhau vì tình thương sẽ giúp chúng ta tha thứ và bỏ qua được những lỗi lầm của người khác.

Lòng yêu thương giúp chúng ta dễ tha thứ cho những ai làm điều tổn thương mình. Vì tình yêu, vì lòng yêu thương của Đức Chúa Giê-su mà Ngài đã xả thân cho chúng ta và sẵn sàng tha thứ chúng ta. Cũng vậy, chúng ta phải vì lòng yêu thương của mình mà tha thứ cho người khác. Bởi vì, giả thử lòng chúng ta tràn đầy tình thương, thì một lời mắng mỏ, một chuyện nhỏ mịch lòng hay cả chuyện lớn nữa, cũng rất dễ cho chúng ta bỏ qua và quên đi.

Sứ đồ Phi-e-rơ cũng dạy cho chúng ta cùng nguyên tắc này như Đức Chúa Giê-su hay sứ đồ Phao-lô đã dạy. Các lời dạy của Chúa và lời thơ của Phao-lô đều tóm lại trong bốn phạm chúng ta phải yêu kính Chúa bằng hết cả tấm lòng, và phải thương người lân cận như chúng ta thương chính thân mình (Ma-thi-ơ 22:34-39; Rô-ma 13:8-10).

Ông Phi-e-rơ cũng nhắc nhở các Cơ Đốc nhân phải tử tế và tiếp đãi nhau ân cần. Sự Tái Lâm có thể cận kề, nhưng đó không phải là lý do cho các Cơ Đốc nhân sống cách xa xã hội (để chỉ chăm chăm ngó lên trời chờ Chúa trở lại). Và cuối cùng, Cơ Đốc nhân phải rao truyền đạo Chúa như người được phép nói lời của Chúa. Hay nói cách khác, vì ngày Chúa đến là chắc chắn và vào lúc chúng ta không ngờ nên chúng ta phải đặt việc chia sẻ lẽ thật của Chúa là điều quan trọng.

“Vì sự yêu thương che đậy vô số tội lỗi” (1 Phi-e-rơ 4:8). Đã có ai làm bạn tổn thương? Đã có ai đối xử bất công và không tử tế với bạn? Làm thế nào để bạn bày tỏ tình thương cần thiết để “hàn gắn”, để “xóa bỏ” cái tội ấy của họ? Tại sao khi làm như vậy sẽ là hữu ích cho chính bản thân bạn?

TƯ TƯỞNG BỒ TÚC:

“Tình yêu thương thì kiên nhẫn và tử tế. Tình yêu thương không nhìn một vi phạm nhỏ bé trở nên vết thương to lớn đến nỗi không tha thứ được. Kinh Thánh đã dạy tỏ tường rằng kẻ có tội phải được đối xử bằng lòng kiên nhẫn và thương xót. Những kẻ đã vấp ngã vì tội lỗi phải được đối đãi cách chính đáng, như vậy các tấm lòng chai đá mới có thể được biến cải và trở lại cùng Đấng Christ. Tình yêu của Đức Chúa Giê-su xóa nhiều tội lỗi bằng sự tha thứ. Lòng từ bi và sự tha thứ của Ngài không bao giờ vạch trần lầm lỗi của kẻ khác trừ khi đó là điều cần thiết.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students (Các Lời Khuyên Cho Phụ Huynh, Giáo Chức, và Học Sinh)*, trang 267.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Cá nhân bạn đã bao giờ trải nghiệm tư tưởng rằng phải chịu đựng phần thể xác để không phạm tội nữa không? Tư tưởng này có nghĩa gì?
2. Hãy nhìn quanh mình và bạn có thấy kết quả kinh hoàng của rượu trên đời sống nhiều người. Là hội thánh chúng ta phải làm gì để giúp người ta tránh được sự nguy hiểm của rượu và ma túy? Chúng ta có thể làm gì để giúp các người trẻ tuổi trong hội thánh ý thức được rằng việc “thử” các chất độc có thể rất là nguy hiểm không?